

UVOD

U svetu se skoro tri decenije intenzivno radi na razvoju malih i srednjih preduzeća koja su se pokazala kao dobar oslonac ekonomije. Jedan od najsavremenih oblika podrške su biznis inkubatori koji pomažu razvoj malih i srednjih preduzeća i omogućavaju im da se izbore sa brojnim problemima u prvih nekoliko godina postojanja. To je veoma važno zato što se mnoga preduzeća na samom početku rada suočavaju sa problemom nedostatka početnog kapitala, problemom nedostatka iskustva u upravljanju preduzećem i nepoznavanju tržišta, kako u smislu potražnje za ponuđenim proizvodima, tako i u smislu potražnje novih i nepoznatih tržišta.

Inkubatori omogućavaju preduzetnicima korišćenje poslovnog prostora po vrlo povoljnim uslovima (bez najamnine ili uz smanjenu najamninu) ograničen broj godina. Osim poslovnog prostora, korisnicima su na raspolaganju poslovna infrastruktura, intelektualne i poslovne usluge i dr. u razdoblju inkubacije, nakon čega, bi trebali postati samostalni i prepustiti mesto u inkubatoru drugom poduzeću.

Inkubatori su instrumenti regionalnog ekonomskog razvoja na duži rok i za njihovo uspostavljanje je posebno važno partnerstvo šire društvene zajednice sa privatnim sektorom (javno privatno partnerstvo). Ovo su istovremeno i glavne prepreke u Srbiji za uspostavljanje biznis inkubatora. Srbija je do pre par meseci bila jedina zemlja u regionu bez ijednog uspostavljenog biznis inkubatora. Za inkubatore se često kaže da predstavljaju efektivan i efikasan način da se pomognu preduzetnicima da stvore nova preduzeća povezujući ljudske resurse, kapital, tehnologiju i znanje.

Osnovni cilj ovog rada je da ukaže da biznis inkubatori, zbog ostvarenih rezultata zaslužuju širu pažnju naše društvene zajednice – bez čije pomoći on ne može da zaživi i pruži svoj doprinos podsticanju naše privrede.

NASTANAK BIZNIS INKUBATORA

Biznis inkubatori se ne mogu posmatrati kao novi koncept, iako je za njihovu širu primenu u svetu, bio potreban relativno duži vremenski period.

Prvi biznis inkubator u svetu osnovan je 1959 godine u malom mestu Batanija u SAD-u. Naime, 1957 godine, došlo je do zatvaranja velike fabrike, koja se tada nalazila u vlasništvu korporacije Mesi – Ferguson. Preko 2000 zaposlenih je ostalo bez posla. S obzirom da je fabrika bila osnovni izvor radnih mesta, njeno zatvaranje je dovelo meštane do teške ekonomske situacije.

Bez obzira na lošu situaciju, porodica Mankuzos, preduzetnici u oblasti nekretnina i trgovine, kupuju fabriku sa namjerom da je prodaju nekom velikom kupcu. Međutim, trendovi zbog kojih je došlo do zatvaranja fabrike su se preneli i na ostale industrije i ni jedan kupac nije bio u mogućnosti da kupi tako veliku fabriku. Nakon toga porodica je odlučila da podeli fabriku na manje poslovne prostore te da ih izdaju preduzetnicima, bivšim radnicima fabrike, pružajući mogućnost da na taj način razviju sopstveni biznis. Vrlo brzo se pojavio veliki broj malih lokalnih preduzetnika. Na ovaj način je prvi put u praksi sproveden koncept „biznis inkubacije“.

Osamdesetih godina u SAD-u je otvoreno oko 12 biznis inkubatora i to u industrializovanom severoistočnom delu koji je bio teško pogodjen zatvaranjem velikog broja fabrika još 70-tih godina.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com